

Puszczyk uralski

łac. *Strix uralensis*

Pokarm: drobne ptaki (w tym również sowy), norniki, żaby i owady

Występowanie: lasy północno-wschodniej Europy i północnej Azji, z wyjątkiem północnych krańców kontynentów; w Europie występują dwa wyspowe siedliska, na południu Alp i na północy Karpat; w Polsce gniazdują w starych lasach Karpat i Tatr, a poza tym w północno-wschodniej części Mazur i w Białowieży

Długość ciała: 50-60 cm

Rozpiętość skrzydeł: 125-130 cm

Masa ciała: samiec 0,5-0,9 kg, samica 0,6-1,3 kg

Puszczyk uralski to sowa nocna, której szczyt aktywności przypada na zmierzch i świt. Występuje w dwóch odmianach kolorystycznych: jaśniejszej i ciemniejszej, ale ta pierwsza pojawia się częściej.

Szlara i żółty dziób są podobne jak u puszczyka mszarnego, ale oczy wydają się kompletnie czarne. Samice są cięższe i mogą ważyć do 1,5 kg, samce zaś nawet nie osiągają 1 kg masy ciała. Cechą wyróżniającą go od innych sów jest dobrze widoczny w locie ogon z prążkowanymi sterówkami.

tekst: I. Skrypin, korekta: A. Łużyński, zdjęcia: A. Łabuzińska, A. Łużyński, rysunki: Mergus D. Kilion, oprac. graf.: A. Bończak / ZOO Lubin

